

Имава три пати седмично
и поведеник, среда
и четък

АБОНАМЕНТА: Е:
Годишно 120 лв., 1/2-год.
66 лв., 3-месечно 40 лв.

Абонамента започва на
всеко 1-во число от месец
сряда. — всички предплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси
Редактор - издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са:
За в. сантиметр 2-50
лв. за годишни, немалко,
използвани 1-50 лв. за едно-
публикуване; баланси, реше-
ния, циркуляри и протоко-
ли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и ин-
дустриални фирми 10 лв.
Всичко по се отнася до
всестояно се адресира до
„Търгов.-Промислената За-
щита“, Варна, „Вечер“ 8.

Х. ПАЙКУРИЧ - ВАРНА

ПАРАХОДЕН АГЕНТ

За телеграми: ПАЙКУРИЧ - ВАРНА. Телефон № 228.

Агент на Кралско Холандско Парак. Д-во — Амстердам.
Агент на Шведска Ориентска линия — Гистебург.
Агент на Бюро Веритас — Париж.

Редовни линии между Континента и България.
Приема стоки, като издава директни коносаменти за
всички пристанища на Континента и на Англия, за
градовете от вътрешността на: Холандия, Белгия,
Франция, Германия и Швейцария.
Директни коносаменти за: Индия, Бразилия, Аржен-
тина, Северо-Американските Съединени Щати и
Скандинавските пристанища. 1-5

Търг. Аген. Д-во „ДОВЕРИЕ“ ВАРНА.

Откри специално бюро за
ОБЕЗМИТВАНЕ и ЕКСПЕДИЦИЯ
на стоки.

Кантората във бившия хотел „ИТАЛИЯ“. 1-4

Българска Търговска Банка

АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО

Капитал лева 30,000,000.

ЦЕНТРАЛА В СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ В РУСЕ.

Клонове:

София, Русе, Бургас, Варна, Пловдив, Габрово, Лом,
В.Търново и Попово.

Извършва всекакви банкови операции.

Приема срочни и безсрочни влогове.

Изпълнява поръчки за покупко-продажба на ценни кни-
жа и софийската и европейската борси.

Специална Служба за продажба на храни за сметка на
трети лица при клоновете в Ваона, Бургас и Лом.

КРЕДИТНА БАНКА

Централа: София. Клонове: Варна и Русе.

Основана в 1905 г. Капитал 10,000,000 лева.

Телеграфически адрес: „КРЕДИТБАНК“.

Извършва всички видове банкови операции:

Като: ИНКАСИРАНЕ и шкантиране на полици; ИЗДАВА
кредитни писма; ИЗПЛАЩАНЕ и издаване чекове; ДАВАНЕ
гарантии за доставки на държавата; ДАВАНЕ ваеми срещу
ценни книжа и стоки; откриване текущи сметки и пр. и пр.

Поповска Кредитна Банка

Централа ПОПОВО — Клон ВАРНА.

Акционерно Дружество

Основана 1921 год. Капитал 1,500,000 лева.

Извършва всички банкови операции.

Приема срочни и безсрочни влогове.

Специален отдел за взрени храни.

За облагането с данъци.

В един от миналите броеве ние мимоходом се спрехме на принципа на справедливостта по облагането на гражданите с държавни и общински данъци. С това наедно, нашата главна цел т'м беше да обхрем вниманието на гражданските представители, че техни длъжност, именно, е да съблюдават този принцип и, като контрол от страна на данжкоплатците, на всека цена да изискват както от представителите на държавата, така и от тия на общината, да се придържат строго о този принцип и да не претоварват гражданите с данъци непосилни.

Тук си позволяваме да подчертаваме, че този принцип изхожда от общият конституционен принцип, който се изразява в следните три принципа, проникващи в правата и длъжностите и на ония, що подготвят бюджетите и тия, които ги изработват и утвърдяват: а) принципът на закономерността на изискването от индивидите; б) принципът на всеобщността на повинностите и тежобите; в) принципът на равенството на повинностите и тежобите.

Тия три принципа, от друга страна, се базират на още по-ясния и още по-категоричния принцип: „всеки гражданин, който живее и благува в държавата и онези, които използват услугите на общината, длъжни да участвуват в издръжката и в изплащането дълговете, респективно — на държавата или общината и в това заплащане на държавните и общински разходи или дългове всички състояния имат равна длъжност да участвуват, според техните достояния (имотност).“

Разбира се, че тия принципи имат място и с означение, че се действува правилно конституционно, се прилагат само в „правовата държава“, дето лозунгът и действителността на стремлението на ръководителите и не се отклоняват от народовластническите веяния и от повеленията на най-новите времена.

Ето, тъкмо това стремление налага закономерността по отношение на индивидума, за която по горе се спомена, защото, най-първо, всеки разход по законодателен път се установява за определена цел; и второ, всеки разход все пак, по законодателен път, се разрешава винаги в строго определено количество и за строго определени данжкоплатци. Именно, тия две искания на законодателната власт турят изпълнителната власт в условията на закономерната дейност.

Изпълнителната власт няма никаква дискреционна власт, тя не е уилномоощена по свое усмотрение да облага едни данжкоплатци, а други да освобождава от данъци, нито едни данжкоплатци да се натоварват с по-много данъци за сметка на други данжкоплатци, които по-легко облагат; това стремление е с задачата: всички състояния да понесат задълженията съобразно с „достойнията“ си. Тук е принципът на справедливостта.

Спомняме си думите на депутата Виллен: „Messieurs, saluez se chiffre: vos ne le vergez plus!“ (Г-да поздравете тая цифра: вие повече не ще я видите! — тя ще расте). И, по-вече е в редът на нещата „прогреса“ (нека така речем) и в данжните уголемения да се прояви с своето влияние и върху българските данжни бюджети, нека поздравим всяка цифра, която е законодателно определена и установена, но нека кажем същевременно на изпълнителите на законодателните повеления: „долу ржцете!“ когато тия ржце се явяват като инструменти на злобиват предразсъждащи и партизанско-котерийните домогвания: в разпределението общата данжна цифра на глави, на отделните индивидуми, да слагат товарът върху противниците си, а своите единомисленници, по партии и съсловия, да освобождават от той товар.

В конституционна и равноправна България, по отношение на данжците, по отношение на тежобите на държавата, нема селяни и граждани — има данжкоплатци, има само граждани, които според силите си и според черпените блага, закриляни от законите, понсят задълженията и, защото конституционно така се реципира бюджетното право от законодателната власт, реципиране, на което дължат да се подчиняват и изпълняват, безусловно, всички изпълнителни органи.

Бюджетното право като планомерна насока на държавната дейност, като създател на условия, щото финансовите планове да са чужди на странничните и случайни тенденции, обезпечава финансовото стопанство от рискованите опити и от вредното едностранно увлечение. От съображенията на бюджета трябва да се изхожда, следователно, когато става разпределенето и облагането на данжкоплатците, а не от личните съображения на изпълнителните органи, които практикуват без свен и стеснение правилото на страстта и любоугодничеството: едни от гражданите да товарят

с-тежак и непоносим данжчен товар, а други да фаворизират и съвсем леко да облагат.

От учението на Ж. Ж. Русо знаем, че бюджетът е един „обществен договор“ задължителен за всички граждани, за всички, без изключения, жители в държавата. Той договор не може да е тежест само за едни от гражданите, а за други — не; бюджета не повнава кой е селянин, а кой е гражданин; той знае само данжкоплатци и само едно нещо друго: който повече се поазува от благата на държавата и повече има — повече да плати. Тоя „договор“ изхожда от естественото право и върховната власт на народа и изпълнението му трябва да става по паричната народна воля, а не по волята на властниците и техните органи, защото, казва Мил, „най-големото зло в една конституционна държава е в самопроизволното увеличение на властта на правителството и на органите му“.

Несправедливото данжчно облагане е не само едно безправие, което причинява морални болки и страдания за едни и недоволства тажрде опасни за други граждани, но то носи и поквара в обществото, култивира робството в масите. Все пак Дж. Ст. Мил казва, че „всека превишена длъжност и превишено право, които се придават към длъжностите, или се произволиво присвояват от правителството и органите му, промръщат дейното и честолоубиво общество в храненици на чужда трапеца и покорни раби на правителството“.

Но от тук почва призрака на банкрутството на всяка държава: плащат онези, които са слаби и незащитими; изпълняват се онези, които с средствата си намират способи да не плащат; бюджетите оключват с дефицити, трупат се с летящи дългове, с дългове неконсолидирани и с дългове срочни по силите на държавата за изплащане дългове. Строгото бюджетно право изисква не само съвременно облагане на всички данжкоплатци, но и строг и съвместен контрол в събирането на данжците за да се избегнат рискованите опити и вредните едностранчиви увлечения. Първото — облагането — е в правата и длъжностите на органите на властта и на членовете в комисиите, посочени от самите данжкоплатци, второто е дълг и на самото общество, което трябва да се пазва от съблазнителите на фаворизацията.

Обществото в подобни случаи трябва да се постави в ролята на един стопанин в собствениката си градина, който умъртвява гъсениците, за да

ЗРЖНЦА ПО ЕДНО В БРОЙ.

Фабрикант, който пренебрегва вкусът на консуматора си и фабрикува фабрики по свой вкус и по това, както сам намисли, отива на сигурна загуба.

Цел свет знае и признава, че английските стоки са от добро качество и „солидни“. Но тем нещо им недостига. Те не удовлетворяват вкуса на купувачите си. Английските фабриканти нямат способността да се вслушат и „приспособят“ на изискванията на широките потребителни маси. А „способността за приспособяване“ ще рече да се угоди не само на желанията, но и на „мислите“ на другите — на клиентите.

Германците завладяха пазарите в цел свет, включително и английските, не с качествено добри и „солидни“ стоки, а с удовлетворение желанията на купувачите си, с долавянето на вкусовете на потребителите си.

Добролюб.

За моралната отговорност.

Великият руски писател и философ, граф Лев Николаевич Толстой, е казал, че главната задача на науката е да отговори на питането: що е човек и каква е целта на негова живот. В ранните времена отговор на това мъчно и важно питане се търсеше в библейското учение и в откровенията на пророците. По-късно по повикана да отговори философската спекуляция: да повнае светът и се уреди човешкият живот à priori — по началата на разума. Най-после се тръгна (от времето на философа Бекона) по пътя на изкуството и критическото наблюдение и отхвърли се теологическото и спекулативно гледище.

Питането за моралната отговорност на човека е една част, един дял от онова голямо питане, което вадава Толстой. То вълнува толкова актуално днес, в това време на борба, когато от всички страни се чуват жалби за похвар на правите, некруполовността в междусобните човешки отношения.

Какво трябва да се разбира под морална отговорност?

Да се отговори на тоя въпрос, нужно е да се постави пред него друг един — въпрос: Що е морален дълг?

Човек е за човека; човека е за обществото и обществото за човека. На тоя принцип почиват всички доктрини, които уреждат обществения живот на човечеството.

Морален дълг е на човека да е, по разум, с човешки добри отношения към еднаквиите си — към човешките и обществото. Да действа с разум и да е полезен на обществото и на човешките по отделно с своите умствени и физически сили, с знанията си, с уменията си, с гения си, но никому да не докрява, никому вла да не правя — никога с вла или кривина орещу себе си да не настроява. Всеко нарушение на тоя правствен дълг, на тоя нравствен принцип носи и морална отговорност.

Следователно, под морална отговорност трябва да се разбират следните две:

Първо, по отделно всеки да се чувства отговорен за делата си, за това, що върши; да е в съзнание и в повечето случаи, а преди всичко да търси причина на много последици.

не пресушават и умъртвяват найплодните му држжета: — търговците, индустриалците, занаятчиите, а че и добрите и заможните земледелци са плодните држжета на държавата, те трябва да се паят от да ги нагазват глосници, защото като се пресушат и умъртвят, умъртвява се и държавата.

В. Хр. В.

Второ, обществото да прави отговорен всекиго по отделно за делата и постижките му.

За да дадем правилен отговор, ние трябва да идем по-далеч. При животното не може и дума да става за морална отговорност. Там живота, както на едно животно, така и на целото стадо е отреден по наследство от прадедите и в живота придобиван от инстинктите и нагоните — от естествените подбуждания и случайностите. Животното, безусловно, следва природните закони на живота по вътрешен нагон (инстинкт) и въжкашна принуда; то не прави избор, нито размишлява и против това и дума не може да става за морална отговорност. И при примитивния човек живота е бил уреден било от инстинктите, било от обичаите и навиките в племето. В поетичното развиване на самосъзнанието и вследствие психическите животински примки в инстинктите при него са почнали да губят от своята упората сила и навиките и обичаите да се изменят и намаляват. По сетне религията направи преданията и обичаите свети, и с това ги занячи; но в повечето случаи от религията живота е отклонен в безсмислено правдоверие; от тази страна правни сж злоупотреби и заблуди в духовното и морално напредване.

До колкото, е течението на времето, духовния живот на човека се равняваше от неразумното към разумното в него, до толкова не само се отслабяваше и първоначалната сигурност на природния нагон и инстинкт и губеше силата си обичая и навиките, но отслабваше и силата на религиозните учения. А, за да можеше да се одържи висшия, разумния живот, дойдох в замена правото и морала. Правият ред и писаните закони установяват необходимата потреба за друния живот и напредък. Те имат за цел да обезпечат (обезбедят) живота, личната свобода и собственост. Моралността, обаче има за задача да послужи за облагородяване на живота, най-главно, с будене и развиване на съчувствието към другите хора и любовта към ближния. „Коего не ти е драго да ти правят другите, не прави го и ти тем“, или, „коего желаеш други да ти го направят, прави го и ти нему“, е въжковния принцип на морала.

Без чувство на лична морална отговорност, нема морален напредък. Да се чувствуваш отговорен морално, значи да си съзнателен в своите дела. Всеки напредък търси от отделната личност съвещката здрава съвестност, или крепко чувство на тоя отговорност. Свободното общество и висшето културно развиване сж една възможна сила само, ако е здраво равното чувство за моралната отговорност на гражданите. С право казва Монтекио в „Духът на Закона“: „Принципа на демокрацията е добродетелта“.

Така днешният стоански живот изобщо и частно на особно занимаван, дири всичките здрави изисквания на съвестта на работника. Модерното съобщение (железницата, парахода, въздухоплаването) както и машинната индустрия, търси за прислуга при локомотива, електрическата и парна машина много съвестни хора, които всекога да сж в съзнателност за своята отговорност, на която да може в последствие напълно да се ослана. Много честите възбуждания на треновете на железниците, нещастията в фабриките, често пъти се приписват единствено на недостатъчното развитие на съвестността по отношение на персонала.

Това се потвърждава с постоянните, ежедневни почти, извънредни примери от съблжквания и катастрофи по нашите железници. И рационалното стопанство и търговия сжщо търсят не само от висшия, но и от писшия персонал съвестни и надеждни хора. Без такива лична и частна собственост на хората нема напредък в стопанисването. Сжщо така и модерното воюване, в светият ред, търси от офицера, подофицера и от редовите всичката лична отговорност и съвестност. В по ранните войни беше достатъчна само послушността, автоматическото изпълнение на нарежданията, днес от всеки борец се изисква известна самостоятелна решителност. Това важи и за политическия живот. Докато в абсолютната държавна по-големата част от доблестните поданици се мждреха в мжлчене и послушност, демократическата уредба е общо право на глас, с правото на словото и с дейтуване чрез свободният печат, иска от гражданите не само честно и здраво политическо уважаване, но, преди всичко, една голема съвестност, здраво развито чувство на отговорност в интереса на общото добро. В модерната държавна изисква се всеки гражданин с най-голема съвест да работи за доброто и напредъка на целокупното отечество; в противен случай големата свобода не значи никакво щастие, напротив, тя е големо нещастие. Особено е уголемяването на властта на държавата и на обществото раде и отговорността на държавните и обществените служители. Осъждателна е съвестността и в чувството на отговорност на длжжкт у управляващите кръгове може да упронбсти и най-богатите и най-напредналите общности.

Най-вече, обаче, отговорността на отделния човек пада, в предвид на численото умножаване и напредване, на народната целост.

До като в ранните времена съхраняването на племето и напредъка на народа, беше обезпечено с здравият инстинкт и начин, които непосредствено се пуцаха в изграждането на потомството и раждането на децата, днес, при най-високата степен на културата много и търже много индивиди (особено висшите интелегенти кръгове) гледат, стараят се да избегнат тази най-висша длжжност. Но тежко на оняи народ, дето, за лична угодиливост, преди всичко, висшите редове, а след тех — оглеждайки се в техните примери — и няките редове, не изпълняват тази длжжност, избягвайки да встъпват в брак, те приготвят, май-първо, по брой, а след това и културната пропагандна своя народ! Тежко на оняи народ, у който материалното богатство и силното желание (тежнението) за наслаждаване, се руши и домашният живот и нравите се покърват.

От оняи ден, обществото, държавата и публичното мнение, когато знатни и незнатни, богати и сиромеш, в предвид на моралната отговорност, си същеричат и правят всичко, което ще да примесе нещо за здра-

вият и силният културен живот и отстранява причините и поводите за ослабване и пропадането на племето както що са пороците: пиянството, леността и правдо скитството, злосторството а др., от тоя ден ще се ускори и уягчи културни, развой, както на отделният индивид, така и на целото общество. Когато индивидите и обществото се трудят и работят да се приспособят на новите духовни движения и на измененията в потребностите и течения на живота, тогава те ще даждат доказателство за своята жизненна сила, — за напредъка и способността за култура. Всичкото пжк познаване на причините и общителността за телесното и духовното здравие както на индивидите, така и на целото общество, дава, възможността да се прави всичко, което подпомага изгодата и отклонява пренятетията на напредъка.

Както що днес държавата е профилактични (предпазни) хигиенически мерки успешно отблжсва заразените болести, сжщо така тя може да намали моралните епидемии: пороците и злосторствата. В промишленото поле се подхващи повнатото laissez faire Манчестерско учение, сжщо така, в предвид на моралния живот, че не бива да се допусне да върви, както е тржгнало. Моралното и душевното здравие на народа трябва да е първата грижа както на индивидите, така и на целия народ, а за туй то трябва да се вакачи с съзнанието за морално отговорност и обществото да прави отговорни индивидите за техните постижки.

Д-р Н.

Резултатите!

Би могъл и най-невесния човек да знае, че от злото само вла провалява — от злото добро не се очаква. Зачестилите вътрешни събития от септември насам не можах да не компрометират държавата ни и да не повредят кредита й, защото те беа и останат като събитията злопаметни в историята ни и такива, на които въжшния свет гледа с страх и недоверие: мерки като тежки политически условия за страната ни и като такива, които дават основание да се мисли, че въжкашната търговия е нас не е сигурна.

В брой 27 на в. „Родолубец“ четем следното:

„... Че наистина това е тжй, личи от факта, че докато преди септември, бжлгарските търговци и промишленци правеха поржжките си от запад с заплащане 25% от стойността на стоката при поржжката, а остатъка в краткосрочен почек или при пристигане на коцоса-мента, днес вече поржжките могат да стават при по други условия, които се четат в следния пасаж от писмото на къщата Calder and Mersey Extract Company, Ltd — Ditton (Англия) 11 декември 1922 г.

„Получихме предложението Ви, но не сме съгласни предвид тежките политически условия на Вашата страна към въжшния свет и затова ние предполагаме заплащане при поржжката 50%, а остатъка при пристигането на стоката на бжлгарски брег“.

И заключават „Родел“: „Това е един плюс, когато длжжким на цененицата, разпират се“.

Лошото е, че в тая клетка страна нема умове, които да разберат, че въжшния свет гледа, най-първо, в една страна какво управление има, че тогава прави заключение за работите й и определя кредита й.

Печат. Д. Тодоров.

На разни теми.

Вагонният — превозният въпрос днес ва днес, е най-болният, най-тежният, най-мъчно разрешимият. Верно е, вагоните намаляха, много трудно е държавата да се справи с всичките, общите нужди на търговията — да удовлетвори всякога и тжжко на време, когато търговеца, като се снабди с превозни средства, ще изполува от всичките страни и най-рационално труджт си, капиталите си, грижите си, жертвите си, усърдието си, уменията си. Но повторис е, неупровержимо е и, че тоя живеничен въпрос се усложнява, се тежко комплицира и от пристрастието и от фавората, идящи от места, за съжаление, които, ако биха били повече внимателни в делата и постъжките си, ако прилежно, усърдно и безпристрастно изпълнява длжжкт на службата си болеснената степен на тоя въпрос би намалела — не би имала характера на една неизлечима язва. Напротив, би поставила всички в едно и всякога по-отделно да тържнат в един прав път и да служат на най-доброто дело на страната — търговията — с полза. Но, както кавахме, иска се внимание, прилежност, усърдие, безпристрастие, точна и акуратна изпълнителност на законите от горе, за да се турят работите в ред от долу и да тржнат в един прав и безпогрешен път. Изисква се всички граждани, всички търговци да се третират с длжжкимото равноправие, за да не се случват факти като тоя, който е изнесен от една дописка в в-к „Ден“ идяща от с. Чифлик, носяща инициалите Н. Т. К. и визираща случая, че на Братия Дочевци от Шумен, само в 3 — 4 дни подред, от 10 до 13 декември, сж дадени 53 вагона, за да си пренесат държавата — търговска стоката — в Шумен, а на десетки други търговци, чакащи ред да получат по 2 — 3 вагона от 3 — 4 месеца морано, и до датата на дописката, не сж дадени никакви вагони.

Кават, че когато на интересите, на големите интереси на търговците се гледа не-отблява, а от далеч и с пренебрежение, тия интереси стават дребни, по-дребни и от мравичката; а когато на други интереси се гледа с очилата на пристрастието, с очите на фавората, те колкото и дребни да сж, колкото и ничтожни да сж в сравнение с другите, порастат, стават едри като биволи. Така е погледа на пристрастието и фавората.

Ние не знаеме точно каква е случая с Братия Дочевци и не базираме своите упреци тжжко на него. Не. Ние внимаваме за бава на упрекуванията, даме и на обвиненията си, аналогичните, не един и два, не и десетки, а много повече случаи на пристрастно дейтуване и фаворизация спрямо едни търговци и на омертавданя спрямо други такива. И ние, заедно с дописката до „Ден“, Н. Т. К. очаквахме анкетата от главната дирекция на железниците да си уясним защо работите по равадането на вагоните на търговски нужди не вървят в оняи правилен ред и в оняи прав път, който им е начертан от законите и паредбите и който, желателно е да се следват, да не се компрометира службата по железниците и да не се понижат престижата на Дирекцията, а и търговията да се види огречена от светлината поме от тоя институт, чиято съществуване не би имало raison d'être, ако не съществуваше търговията и именно търговията, сметана за Архимедовост на целият стоански живот в всяка една държавна.

Но анкетата още и до днес не стана и Дирекцията неволно стана съучастница в едни дела, които навъждат всичко подобра-

Първа Бълг. Бакърена Фабрика

30 разни медни, месингови, алуминиеви и лъярни изделия по

ЯНКО Л. ЗАНТОПУЛОВ, ВАРНА

За телеграми: ЗАНТОПУЛОВ. Телефон № 309.

Фабриката изработва:

Най-нови фасони: френски, български и турски съдове от медни месингови, алуминиеви и железни изделия.

Кръщелници за църкви, казани за кафеджии, резервоари за вода (бузлуци), омивалници и пр. и пр.

Най-хубави мелници (жерки) за кафе гарантирани до 15 години, без да отиват на поправка.

Най-новозамерения пропой, колици (кайнак), който се употребява без литро и без никакви церемонии на 3 вида:

1-во съединяване бакър; 2-ро месинг и 3-то факфон.

ИЗЛИВА:

Най-модерни пиринчени свещилници за църкви, малки камбани и хавани.

Всички видове дръжки от бакър, пиринч и чугун и продава на едро (ангро) с много износни цени.

Купува и продава с умерени цени:

стар бакър, цинк, олово и пиринч. 1—0

„БАЛКАНИЯ“

АНОНИМНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

за търговия и промишленост

ОСНОВЕН КАПИТАЛ 3,000,000 ЛВ. НАПЪЛНО ВНЕСЕН

Централа София, ул. Мария Луиза № 13

Клонове: ВИДИН, ЛОМ, ПОРДИМ, РАХОВО и РУСЕ.

На „Княг. Надежда“
София равни пред-
мети на лв. 15,774.—
На Еврейското д-во
„Малбаш“ София рав-
ни предмети на лв. 9,436.—
На Варнен. Старопи-
талийце Варна равни
предмети на лв. 5,886.—
Лева 106,832.50

Ценораспис.

Пренди. — Балдергон 75—78;
италианска I, 730—750; швед-
ска алено индия, 1500; прежда
италианска 635—690; прежда
англ. кастор №, № 4, 12, 950—
1000; сулан кастар 580—600 лв.

Пренди бояли — англ. каврак
14/24, 940—1040; местни инди-
го каврак 850; сулан англ. ин-
диго лим. жълт 950; кабот бъл-
гарски № 3750—2850; № 3850—
27; № 4250—28; № 8150—
2750; № 8250—29; № 1150—
3350; № 140 с/м—52; четворно
№ 9025—2850; хам № 6250—
2550; № 400—15; оксфорд тъл-
мен—31; светл—29; материя
30 лева.

Манифактура — басми руски
36; читове 18 до 33 ярда; чи-
тове англ. 18 до 27; оксфорд
чехски—34 до 36; английски
—25; италиански—33; бархет
—33 до 36; чехски 43 до 48;
хасета—30 до 3840; дамска са-
тенирана—40 до 42 и дюшек-
лици 120 с. м.—70 лева.

Предметите сж: плат вълнен,
памучен, фанелет, оксфорд, аме-
рикан, вжри за нос и макарти.
Българин се наподои с доста-
тъчно състоятелни граждани,
на които доходите от труда и
капитала им позволяват да се
проявят с своята човеколюб-
ливост и благотворителност към
страдащите, нуждаещите се—
към нищите, вжобще, но при-
мерите като тоя на г-н Анге-
лова сж твърде ограничени, да
не кажем, че никак ги нема. С
голема скърб трябва да се кон-
статира това. На г-на Ангелова
обществото дължи хвала и при-
знателност.

Варненско тържище.

4 януарий 1923 год.

Итече 1922 година при едно
положение за Варненското тър-
жище, което не се помни и не
се знае от никое минало време
— при един вастой, какъвто не
е възможно да се вжобрази. Не
само сезонът, общо вето, но и
дните на настъпилите светли
празници, не измениха нищо
от онова, което се наблюдава-
ше през летования мъртвя се-
зон; никакъв внос, никакъв
внос, никакви продажби, никакви
покупки — една и сжща уч-
аст за колонията, за манифак-
турата, за железарията, за ке-
каларията и за всички браншове.
Безсжмнение, щом като тър-
говията се намира в това пла-
чевно положение, за шанжа не
може да се говори по-иначе и
шанжа не може да се характе-
ризира в по други условия и в
по-друго положение — шанжа
е в пълна зависимост от тър-
говията. Той сжи така, както
сжи всичко друго.

О тия думи можем да дадем
точната приценка на Варнен-
ското тържище, подобрението
на което зависи все пак от ме-
роприятната на държавата.

Варнен. стокова борса.

4 Януари 1923 г.

В последните дни на итек-
лям месец се наблюдаваха из-
вънредни колебания на цените
за всички артикули. Стремител-
ното спадане на чуждата валута
извънредно много повали на
това. На 22, 23 и 24 декември,
особенно за вимницата, бе цела
суматоха — спадането на цените
така бе заслнено. Даже и през
другите дни за някои артикули,
като че по инерция, спадането
продължи. Но, от като чуждата
валута, в нов обрат, отиде към
повишение, може да се каже,
че и цените на всички артику-
ли, особено за вимницата, оти-
дяха към подобрение, защото,
благодарение на повишението
на чуждата валута, от стран-
ство последва по-оживено търсе-
ние на храни. Макар все още с
предпазване, купувачите пак се
вляха в борсата и продажбите
сж малко повече усилваха.

На 25 декември в борсата
имахме 12 вагона: 5 вагона боб,
продаден по 610 лева 100 кгр.,
4 вагона кукуруз, продаден по
360 лева 100 кгр., 2 вагона еий,
продаден по 515 лева 100 кгр.,
и 1 вагон ечмик, продаден по
380 лева 100 кгр. Пристигнаха

те 17 вагона вимница останаха
непродадени, понеже бе предло-
жена цена на спадане 10 до 15
лева на 100 кгр. Кукуруза сжщо
се продаде с спадане 10 лева
на 100 кгр.

На 27 декември в бюлетина
се вписаха 5 1/2 вагона равни
храни продадени вжн от боре-
тата на 25 и 26 сжщи. Тоя ден,
обаче, в борсата имахме 27 ва-
гона, от тех 16 1/2 вагона вим-
ница, продадени от 505 до 547-50
лева 100 кгр., 8 вагона кукуруз
— по 360 лева 100 кгр., 2 ва-
гона ржж — по 395 лева 100
кгр. и 1/2 вагон ечмик — по 390
лева 100 кгр. Ржжта претърпи
спадане по 20 до 25 лева на
100 кгр. 2 вагона кукуруз и 6
вагона боб останаха непродадени.

На 28 декември в бюлетина
минаха 3 вагона продадени на
27 вжн от борсата, а постъпи-
лите за днес вагони са 12, от
които 5 вагона боб, продаден
по 605 лева 100 кгр., 3 1/2 ваг-
кукуруз, продаден по 365 лева
100 кгр., 1 1/2 вагон вимница —
по 535 лева 100 кгр., 1 вагон
овес — по 370 лева 100 кгр. и
1 вагон ечмик — по 375 лева
100 кгр.

На 29 декември се продадоха
9 1/2 вагона — вимница 2 вагона
— по 505 и 535 лева 100 кгр.,
кукуруз 2 вагона — по 365 лева
100 кгр., 3 1/2 вагона боб — по
600 лева 100 кгр., ржж 1 ваг-
— по 400 лева 100 кгр. и овес
1/2 вагон — по 360 лв. 100 кгр.

На 2 януари се вписаха 3 ва-
гона ечмик продадени на 30
декември. Тоя ден, 2 януари, се
продадоха 20 вагона — 4 1/2 ва-
гона вимница — по 515 до 542-50
лева 100 кгр., кукуруз 5 1/2 ва-
гона — по 385 и 390 лева 100
кгр., боб 4 вагона по 610 лева
100 кгр., ржж 1 1/2 вагон — по
390 лева 100 кгр., ечмик 1 ва-
гон — по 380 лева кгр. и еий
1 вагон — по 550 лева 100 кгр.
Ржжта спадане 10—15 лева на
100 кгр., за кукуруза повише-
ние 10—15 лева 100 кгр. и за
еий повишение 10 лева 100 кгр.

На 3 януари бежа вжловжени
11 вагона равни видове храни,
продаде се само 1 вагон боб по
635 лева 100 кгр. — с повише-
ние по 15 лева на 100 кгр.
Другите вагони, по немае купу-
вачи, не се продадяха.

Бургаз. стокова борса.

3 януарий 1923 год.

Последните наши бележки за
Бургазката стокова борса дати-
рат от 19 итетки декември. Те
констатираха чувствителната ко-
леблявост в цените на вжрне-
ните храни и в големото вжв-
държана в сделките; но колеб-
ливостта продължи в още по-
силен темп след тая дата вжв-
държането в сделките стана още
по-големо. До 26 декември, по-
ти една пълна седмица, боре-
тата мина без всякакви сделки
вжшните притияни все пак бе-
ха неустановеността на поло-
жението и близките вжшши
тържища, кадето се отправят
нашите храни, а вжтрешните—
бевпаричието и политическите
сжбития.

На 26 декември борсата се от-
кри с 2 вагона вимница и 1 ва-
гон ечмик: вимницата бе про-
дадена по 5-60 лв. кгр., а ечми-
ка по 3-80 лв. кгр.

След това една на 29 декем-
ври се откри борсата с три ва-
гона вимница, продадена по 5-60,
5-62 1/2 и 5-57 лв. кгр.

На 30 декември борсата се от-
кри с 6 вагона вимница, прода-
дени по 5-55, 5-60, 5-67 1/2 и 5-72 1/2
лв. кгр. — по 10 ст. повишение
на кгр., в сравнение с послед-
ните продажби.

ХРОНИКА.

Честитим на читателите си
новата 1923 година и спетлите
празници на Рождество Христово
и им пожелаваме честит живот,
с добра търговия и големи пе-
чалби.

Розопроизводителите в Бъл-
гария са получили предложение
от Париж за закупване ровово-
то масло, което се е произвело по
кооперативен начин. По тоя
случай, на втория ден на коле-
да, в Калофер е свикана конфе-
ренция на лица (юридически
и фивически), които ще поже-
ляат да вземат участие в тая
сделка.

Освобождават се от отбиване
повинността си всички трудовач-
ки и трудоваци бежанци, които
желаят да заминат за Тракия и
Македония. Едините и другите
сж длъжни да подадат писмено
важължение, че в известен
(определен) срок ще заминат по
местата си за населяване. Иначе
повинността си остава важължи-
телна.

С цел да се ревизират, финан-
совото министерство е вжскало
да му се проведат всички от-
менени от Административния
сжд решения по отчуждяването
на сгради за държавни, окръжни
и общински нужди.

Бургазвото Търговско друже-
ство, което играе важна роля в
живота на бургазките търговци
и представлява една здрава си-
ла, на която всички търговци
в Бургаз се опират при борби-
те си за права и справедливост,
на 31 итетки декември е има-
ло общо събрание на членовете
му, което е разисквало и вжело
решение и становище вжрху
начина на управлението при-
авата на търговците по прила-
гането на закона за търговски-
те книги, сжщевременно то е
вжслушало и докладда на вжбра-
ната на 17 декември делегация,
пратена от търговците в София.

Еснафите от детайлистите тър-
говците с кроноим и манифак-
тура, които си имат установени
заведения и места да търгуват,
се видеха много притеснени и
ощетени от неолоаната търго-
вия на амбулантните продавачи
на тоя род стоки, особено в по-
неделничен ден, когато местни-
ят седмичен пазар е наводнен
с такива амбулантни продавачи
и се организирават (еснафите) за
борба с тая нелегална, твърде
развоядена и подхранвана от
контрабандата, конкуренция. Ес-
нафите имаха първо събрание.
През светлите празници, ще свик-
ат и други събрания и, така
организиращи, ще предприемат
борбата си. Тя заслужава сим-
патии и голема подкрепа от
обществото.

† Сжгражданинът ни, джаго-
дипен виден търговец и един
от основателите и сжпритежа-
телите на фабриката на Шумен-
ското пивоварно д-во, Васил Ка-
ракашев, в 65-годишната си
вжзраст, се почина на 25 на-
тетки декември. Покойникът оста-
ви опечалени: сжпруга Симана
и синове Вжло, Колю, Борис и
Горчо. Тоя остави в общество-
то отлични спомени като чело-
век крайно религиозен и благ
и като търговец бевжкоривнено
честен. Нашите дълбоки сжбо-
лезнования на всички опечалени.

Търговското Акционерно Д-во
„Доверие“ в Варна, от началото
на текущата година, осене
чисто търговската работа, е от-
крило бюро, което ще се занимава
с обитване и експедиция на
стоки. Миналото на тоя дру-
жество е достатъчна гаранция
за акоратното и вещо изжр-
шване на тия услуги.

Пловдивската търговска кама-
ра откри двумесечен общарски
курс в гр. Станимака.

Бургазката търговска камара,
с обетовно вжложение до г-н
министра на железниците, моли
го да вжприеме идеята и на-
прави от него зависящото за
сжраването на гр. Анхило с
Бургаз чрез железен път. Вжло-
жението дава всички необходи-
ми данни, които подкрепат и
деята и аргументират правото
на тоя оставен на сждбата си
град да култивира нищетата и

да изгуби всичкото си значение
на търговски и културен център.
Итжквва сж с неособими мат-
иви особенната полза от тая
път не само за Анхило, а и
за целия край там, особено за
развитието на земеделието, сол-
ната и рибна индустрия. Не
не можем да вждим в тоя
справедливо и много полезмо
искане един основателен кон-
тра-мотив да се откаже построй-
ката на тая линия, която за
държавата ще бжде почти бев-
пари. Напротив, верваме, че тая
молба ще бжде уважен

Каменовжловната мина „Бру-
си“ в балкана при Сливен е от-
сжпена на фирмата Андонов &
Михайлов, акц. д-во в Сливен, по
решението на минния сжвет при-
м-вото на търговията.

Акц. д-во „П. Г. Петрови-
ч & Сие“ свиква извънредно съ-
брание в София за вжбрание е-
дин член на проверителния сж-
вет, вместо починалия Ал.
Греков.

Продажбата на цигарени кни-
жки. С указ № 20 от 29 XI м.
год. продажбата на цигарените
книжки е обявена свободна. Ци-
гарените книжки са два вида:
каси с 20,000 тевтерчета с по
24 листа тевтерчето по 50 ст.
едното и каси с по 10,000 тев-
терчета с по 48 листа по 1 лв.
едното. Отсжжката е 7 на сто
или 700 лева на каса. Сумите
се внасят в Българската Наро-
дна Банка, а втората половина
се вжверява в Акцизното управ-
ление.

През месец ноември м. г. в
Бургаз сж пристигнали по же-
лезно-пътната линия всичко 626
вагона или 8,826 тона вжрнени
храни, семена и брашно. По ка-
тегории храните се разпределят
както следва: вимница 6057 то-
на; жито (вагария) 192 тона;
ржж 231 тона; царевича 458 то-
на; ечмик 417 тона; просо 12
тона; овес 166 тона; еий 164
тона; сусам 29 тона; фасул 56
тона; сжжчочлед 662 тона; бра-
шно 381 тон. Главните отпра-
вни гари на храните сж: Ямбол,
Карнобат, Стралджа, Айтос Но-
ва-Вагора и Раднево. Най много
храни сж били адресирани за
Кооперативния Консорциум —
1574 тона. За общия сжлов за
кооперациите сж били адреси-
рани 553 тона. През сжщия ме-
сец ноември чрез Бургаз сж били
инесени пшеница 11,378 т.;
ечмик 1094 тона; овес 1232;
царевича 468; еий 247 т.; брашно
165; сжжчочлед 373 тона.

Пристиганията на вжрнени
храни и др. през последните 4
месеци сж били следните:

август	615 ваг. или 8810 т.
септемв.	930 " " 13546 "
октомвр.	769 " " 11142 "
ноември	625 " " 8826 "

Най-усилени сж били прити-
ганията през месец септември.

Министерството на вжтрешни-
те работи, с окръжно писмо е
предопредило общините, че за
вжршачки, които принадлежат
на лица не от общините им, в
сж пренесени да работят вре-
ме от една в друга община,
не могат да се сжбират таяко,
освен от общината, от която са
донесени.

Българското Париходно д-ство
вжзнамерява да поднови сирий-
ската и александрийската сжл-
шини и е ходатайствувало пред
правителството да му се разре-
ши откриването по условията
сжщото. Отговор не е още
получен.

Майсторската вжрла вжзраст
Министерството на търговията
е разяснило, че за майстор по
който и да е занаят, ивнит мо-
же да джржи всеко лице навжр-
шило 18 години и да добие по-
ва право по силата на чл. 4 от
търговския закон; но самостоя-
телна работилница може да и-
ма само майстор отговарящ на
условиата на цитирания член
от търговския закон и от гла-
ва X от закона за настоящице-
ството.